

РЕШЕНИЕ

№ 4287

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4118** по описа за **2023** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на Г. Г. Т., чрез адвокат Г., срещу решение № 1017 от 28.02.2023 г., постановено по НАХД № 10630/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 2-ри състав. С решението е потвърден електронен фиш серия „К“, № 5425769, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на касатора за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал.1, т. 4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния и процесуалния закон. Представеният по делото протокол за използване на автоматизирано техническо средство бил без дата, без четлив подпис на длъжностното лице, извършило проверката, което пречатвало проверката за неговата компетентност. Липсвало име, подпис или друга информация за служител на СДВР, оправомощен да приеме протокола. Липсвал запис и къде се съхранява информацията, което било изискване с цел да се гарантира истинността на данните от АТСС. Представената по делото

снимка не установявала точното местоположение на уреда, с който е измерено превишаването на скоростта. Не било ясно дали заснемането е на твърдения адрес на коя дата и в колко часа. В приложения видеоклип било посочено, че измерената скорост е 89 км./ч., а в обжалвания електронен фиш – 86 кв.м. Налице било и противоречие между Наредба № 8121з-532 от 12.06.2015г. и ЗДвП относно установяването на нарушения с мобилно АТТС в отсъствието на контролен орган. Претендира отмяна на решението и на електронния фиш и присъждане на разноски по списък. В допълнителна молба от 27.03.2023г. моли съда да измени решението на СРС в частта за разноските, като счита същите за недължими.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител в писмени бележки от 13.06.2023г. изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде отменено и алтернативно – да бъде върнато за разглеждане от друг състав.

Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 05.11.2021 г, в 17:15 часа, в [населено място], по [улица], в района до сградата на представителството на „Х.“, до № 326, с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, при ограничение на скоростта за населено място от 50 км/ч, лек автомобил марка „БМВ“, модел „730 Д Х Д.“, с рег. [рег.номер на МПС] , се движел със скорост от 86 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3%. Изготвена била справка за собственост на МПС, според която собственик се явявал жалбоподателят Г. Г. Т.. Нарушението било заснето с клип №11743f0/0206574, установено с мобилна система за видеоконтрол - автоматизирано техническо средство (АТСС) тип „СПУКС“, с радар ARH CAM S1, с регистрационен № на устройството: 11743F0. Същата била монтирана на участъка от пътя от служители на ОПП - СДВР, патрулиращи със служебен автомобил, с рег. [рег.номер на МПС] . Заснетото нарушение е онагледено със снимков материал. Отчетено било превишение от 36 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък. С оглед така констатираното нарушение на основание чл. 189, ал. 4, вр.чл. 182, ал.1, т.3 от ЗДвП бил издаден електронен фиш Серия К № 5425769 за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който на Т. било наложено административно наказание „Глоба“ в размер 400 /четиристотин/ лева за извършеното нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка СРС потвърдил ЕФ като законосъобразен.

Настоящата съдебна инстанция споделя изводите на въззивния съд. Неоснователни са възраженията на касатора за допуснати нарушения на процесуалния закон. В ЕФ е посочено мястото на извършване на нарушението – [улица]до № 326 (магазин Х.), като е установена посоката на движение. Приложени са снимки на записващото устройство и на автомобила, на които са посочени конкретни координати. В самия фиш е указана възможността и срока за предоставяне на писмена декларация от собственика на автомобила с данни за лицето, извършило нарушението. Такава декларация не е подадена. Към преписката е приложен и протокол – приложение към чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.06.2015г. с рег. № 43332р-56922, който съдържа информация за посока на движение, вид пътна мрежа – общинска, при наличие на общо ограничение на скоростта, режима на измерване - стационарен, посоката за действие – приближаващ, и оператора на техническото средство с посочване на име и длъжност – В. В. - младши контрольо, който го е подписал. Проверка е извършена и от ВПД началник на ОПП – СДВР комисар Т. Т..

Съгласно чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване от 30 до 40 км/ч - с глоба 400 лв. С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП са посочени изрично ограниченията на скоростта в населено място според категорията на пътното превозно средство. В конкретния случай движението на МПС се осъществява в [населено място] при ограничение на скоростта от 50 км/ч. Превишаването ѝ е с 36 км/ч, както е в конкретния случай, представлява съставомерно по смисъла на чл. 6 ЗАНН деяние. Съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП във връзка с чл. 3, ал. 1 ЗАНН при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. След измененията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП - ДВ, бр. 54 от 2017 г., издаването на ЕФ за налагането на административни наказания при извършени нарушения по чл. 21, ал. 2 ЗДвП е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно АТСС /§ 6, т. 65, б. „б“ ДР ЗДвП/. В случая нарушението е установено с преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникация тип ARH CAM S1. За същата са приложени протокол № 10-С-ИСИС от 08.03.2021 г. от проверка, извършена от отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ към ГД „Мерки и измервателни уреди“ на Български институт по метрология /със срок от 1 година съгласно Заповед А-616/11.09.2018 г. на председателя на ДАМТН и обн. в ДВ бр. 82 от 05.10.2018г./, и удостоверение за одобрен тип средство за измерване на Български институт по метрология № 17.09.5126 с допълнения №18.05.5126.1 и № 20.03.5126.2 със срок на валидност 07.09.2027 г. Автоматизираното техническо средство е заснело и записало датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство по смисъла на чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП. Видно от снимковия материал са отразени точно координатите на нарушението, при това в границите на контролирания участък, при максимално разрешена скорост за същия от 50 км/ч. За удостоверяване на последното са приложени протокол за използване на АТСС и снимка за разположението на уреда. Видно от протокола, съставен от обслужващия полицейски служител, са посочени точното място за контрол, режимът на измерване /мобилен/, посоката на задействане /приближаващ/, началото и края на работната смяна. В този смисъл не се установят нарушения на разпоредбите на чл. 10,

ал. 1 и ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

С оглед горното съдът формира извод, че действително осъществилата се фактическа обстановка е подведена под релевантната правна норма, като за наказаното лице съществува яснота в какво се изразява неправомерното му поведение – предпоставка да му бъде ангажирана и административнонаказателна отговорност. Законосъобразно на Г. П. е наложено административно наказание „глоба“ в абсолютен размер, поради което и въпросът за неговата справедливост не подлежи на обсъждане. Въпреки че не са настъпили вредоносни последици, констатираното нарушение се отличава с висока степен на обществена опасност и засяга голям кръг от потенциално застрашени хора. Не са налице предпоставките за освобождаване от административнонаказателна отговорност по смисъла на чл. 28 ЗАНН, предпоставка за отмяна на НП /вж. мотивите на ТР № 8/16.09.2021 г. по т.д. № 1/2020 г. на ОСС от I и II колегия на ВАС/.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева съгласно чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Искането за изменение на въззивното решение в частта за разноските следва да се върне на СРС за произнасяне по реда на чл. 248, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК и чл. 63д от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1017 от 28.02.2023 г., постановено по НАХД № 10630/2022 г. по описа на Софийски районен съд, наказателно отделение, 2-ри състав. ОСЪЖДА Г. Г. Т. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 лв. юрисконсултско възнаграждение.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 2 с-в за произнасяне, по реда на чл. 248, ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 144 от АПК във вр. чл. 63д от ЗАНН, по молбата на Г. Г. Т. от 27.03.2023г. за изменение на решението по нахд № 10630/2022 г. в частта за разноските.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

